

omsætninger ikke bliver beskattet eller bliver beskattet to gange.

En ubegrænset adgang til at ændre opgørelsesmåden ville kunne medføre, at virksomheder for at opnå en kreditmæssig fordel kunne føle sig tilskyndet til hyppigt at ændre opgørelsesmetode. Dette ville vanskeliggøre arbejdet for afgiftsmyndighederne. Under hensyn hertil er der i stk. 3 optaget en bestemmelse om, at virksomheder, der ændrer opgørelsesmåde, ikke inden for de følgende 2 år kan foretage ny ændring. Denne bestemmelse fandtes ikke i de tidligere lovforslag.

Til § 14.

Paragraffen indeholder reglerne vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige omsætning efter betalingsmetoden.

Denne metode indebærer, jfr. paragraffens stk. 1, at virksomhederne opgør den afgiftspligtige omsætning for en afgiftsperiode på grundlag af de indbetalinger, som virksomheden i den pågældende periode har modtaget for leverede varer og afgiftspligtige ydelser, uanset på hvilket tidspunkt leveringen har fundet sted. Da betalingerne indbefatter afgiften, er den afgiftspligtige omsætning, d. v. s. den omsætning, hvoraf afgiften skal beregnes med 10 pct., kun $\frac{10}{11}$ af de modtagne betalinger.

I praksis betyder anvendelsen af denne metode, at virksomhederne kan opgøre omsætningen ved en periodevis sammentælling af de betalinger, der er tilgået virksomheden i perioden. Ved opgørelsen må der ikke alene tages hensyn til de betalinger, som tilflyder virksomheden, men tillige til sådanne beløb, som virksomheden modregner i fordringer, som kunderne har på virksomheden, jfr. paragraffens stk. 2. Modtager virksomheden betalinger i form af checks eller i form af overførsler til dens bank- eller girokonto, skal sådanne beløb også medregnes. Hvis virksomheden ikke har kasseapparat, hvoraf indbetalinger vedrørende salget direkte fremgår, opgøres den afgiftspligtige omsætning som kassebeholdningen ved dagens slutning med fradrag af kassebeholdningen ved dagens begyndelse og med tillæg af de beløb, der er udtaget af kassen i dagens løb. Det herved fremkomne beløb må reguleres for beløb, der er blevet indsat eller hævet på bank- eller sparekassekonti. Endvidere må der foretages fradrag for indbetalte beløb, der ikke vedrører den afgiftspligtige omsætning. Herudover kan eventuelle andre reguleringer komme på tale, jfr. det følgende.

En i forhold til de tidligere lovforslag ny bestemmelse er indsat som stk. 3, der omhandler

pantebreve, der modtages som betaling. Sådanne pantebreve, der ofte modtages af håndværkere for udførte byggearbejder, kan have en afdragstid på op til 25 år. Ved overdragelsen af pantebrevet har køberen opfyldt sin betalingsforpligtelse i henhold til byggeaftalen. Der er derfor optaget en bestemmelse om, at håndværkere, der anvender betalingsmetoden, skal medregne pantebrevet fuldt ud til den afgiftspligtige omsætning ved modtagelsen. En sådan regel vil være lettere at anvende for håndværkerne end en regel, hvorefter den afgiftspligtige omsætning skulle opgøres på grundlag af terminsydelseerne.

Ifølge stk. 4 skal en virksomhed, der diskonterer en modtaget væksel, til den afgiftspligtige omsætning i den periode, hvori diskonteringen sker, medregne et beløb svarende til vekslens pålydende. Denne regel er nødvendig for at skaffe overensstemmelse med afgiftsberegningen i de tilfælde, hvor virksomheden beholder vekslen og ved vekslens indfrielse medregner hele det pålydende beløb til den afgiftspligtige omsætning som modtagen betaling. En sådan regel bevirker endvidere, at virksomheder, der anvender betalingsmetoden, kommer til at svare den samme afgift som virksomheder, der anvender leverancemetoden. Reglen indebærer desuden, at der bliver overensstemmelse mellem det beløb, sælgeren skal svare i afgift, og det beløb, køberen kan fratække som indgående afgift. Indfried virksomheden selv en væksel, har virksomheden ret til at fratække beløbet i opgørelsen af de modtagne betalinger, men betales fordringen senere, må beløbet på sædvanlig måde medregnes ved opgørelse af omsætningen.

Paragraffens stk. 5 fastsætter, at i tilfælde, hvor en virksomhed afhænder en købekontrakt (eller afbetalingskontrakt), skal et beløb svarende til den del af kontraktens pålydende, som ikke modtages ved afhændelsen, medregnes ved opgørelsen af modtagne betalinger i den periode, hvori afhændelsen sker. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med reglen i § 7, stk. 2, punkt f, hvorefter afbetalingstillæg, finansieringstillæg, rentetillæg o. lign. skal medregnes til den afgiftspligtige værdi. Uden denne bestemmelse ville afgiftserlæggelsen ikke blive den samme i virksomheder, der benytter betalingsmetoden og afhænder deres købekontrakter, som afgiftserlæggelsen i virksomheder, der benytter leverancemetoden, og i virksomheder, der benytter betalingsmetoden, og som selv beholder købekontrakterne. Reglen betyder desuden, at der bliver overensstemmelse mellem det beløb, sælgeren skal svare i afgift, og det beløb, køberen kan fratække som indgående afgift.